

Patricia Löfberg – en fysisk stark målvakt med vinnarskalle!

Patricia är uppvuxen i Västertorp med mamma och sin tvillingsyster Angelica men har även tillbringat tid i de värmländska skogarna.

- Jag började spela handboll när jag gick på fritids i tioårsåldern och mina ungdomsår var fyllda med tusen grejer inom idrott och musik. I början spelade jag på 9-meter men fattade aldrig vad jag skulle göra, så jag ställde mej i mål i stället. Jag har två SM-guld med Skuru och har gjort 26 A-landskamper.

Jag har studerat på Polishögskolan i 1,5 år och blir klar under våren 2009. Det har varit superkul – jag älskar att jobba med ungdomar och människor, arbeta fysiskt med min kropp och det är ett fritt yrke.

Patricia har tydliga mål med sitt handbollsspel.

- Jag är fysisk stark, jag vill peppa de yngre i laget och se dem utvecklas. Jag vill bli bättre och bättre och har en stark motivation. Jag ger alltid 110 % och förväntar mej att alla andra gör det. Jag har fått uppdraget att vara vice kapten. Det är jätteroligt att ha folks förtroende, jag får ta ett större ansvar för laget och aldrig vika ned mej!

Lycka för Patricia handlar om att få vara med sin älskade Henrik och hunden Troja.

- Troja gillar att på långa promenader i skogen, det är så fint med alla vackra höstfärger och hon längtar efter våra snöbollskrig. Djur har alltid varit mina glädjeämnen och någon bättre lyssnare än en hund finns inte!

Saker som gör henne upprörd, handlar till stor del om orättvisor.

- Man ska behandla folk lika! Rasism åt båda hållen och alla fördomar gillar jag inte, man ska ha ett öppet sinne och inte ha så snabbt att döma folk!

Om sina egenskaper som spelare och människa, erkänner Patricia att hon är en sjuklig tävlingsmänniska.

- Jag är stabil och trygg i spelet, jag vill alltid vinna och ger aldrig upp! Jag är en glad och positiv tjej som har lätt för att prata, nära till skratt men är även en bra lyssnare.

Patricia tror att Spårvägen kommer att hamna bland topp sex.

- I ett slutspel kan allt hända, stämmer det kan vi gå långt. Gruppen är harmonisk, alla börjar hitta sina roller och det känns som om vi kan bryta näsan för varandra. Vi har jätteduktiga spelare och är ett komplett lag. Vi skulle behöva förbättra passningsspelet några snäpp, få till ett bättre

samarbete inom kollektivet, då kommer vi att bli ett "pain in the ass" för alla andra lag.

Mitt bidrag för att vi ska lyckas är min vinnarattityd och rutin!

En speciellt spännande dag skulle börja utan en klocka som ringer, men hon skulle ändå vakna tidigt som den morgonmänniska hon är.

- Jag skulle baka scones och inta en frukost i lugn och ro. Sen skulle Henrik och jag ta en lång promenad vid Hellasgården, träffa några kompisar för en fika med nåt att äta. På kvällen skulle vi laga mat tillsammans, kanske Tacos eller Thai-mat och avsluta med en bra film, nån bra thriller eller en svensk polisfilm.

Intervju: Mats Norrstad